Miért választottam az iszlámot

(Igaz történet alapján)

[magyar – Hungarian – مجري]

M. Emery

Forditotta:
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
& Julia Gabriel
Ellenőrizte: Gharabli Gabriella

2014 - 1435
IslamHouse.com

﴿ لماذا اخترت الإسلام ﴾

« باللغة المجرية »

م. أميري

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& جوليا جبريل

مراجعة: جبريلا غرابلي

2014 - 1435

IslamHouse.com

ح المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة ،١٤٣٦هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

أميري ، أ

لماذا اخترت الإسلام – اللغة المجرية / أ أميري –

الرياض ، ١٤٣٦هـ

..ص؛...سم

ردمك : ٨ -٥٩ – ٨٠٨٣ – ٦٠٣ - ٩٧٨

١- االإسلام والديانات الأخرى ٢- العقيدة الإسلامية أ.العنوان

ديوي : ٢٩ , ٢١٤ ١٤٣٦ / ٥٢٦٣

رقم الإيداع : ٥٢٦٣ / ١٤٣٦

ردمك : ٨ -٥٩ – ٨٠٨٣ – ٦٠٣ - ٩٧٨

Bevezetés

Ó, igazság keresője, ha tényleg az igazságot keresed, tedd félre minden előítéletedet és nyisd ki a szívedet… ne hagyd, hogy mások ítéljenek vagy döntsenek helyetted. Miután ezt mondtam, meg szeretném veletek osztani egy gyönyörű történetet egy ember útjáról az igazság felé… Hiszem, hogy a legjobb, ha ő maga meséli el a történetét, ezért hagylak titeket Thomas úrral…

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah, a Könyörületes, az Irgalmas nevében kezdem…

Szigorú katolikus keresztény szülők gyermekeként születtem. Már gyermekkoromtol kezdve apám néha elvitt engem magával, amikor prédikálni ment, és természetesnek vette, hogy egy nap majd követem őt szakmájában. Amikor tizenkét éves lettem, tudtam prédikálni az Evangéliumokból a magam módján. A főiskolán gyakran találkoztam protestáns csoporttársaimmal, és megbeszéltük hitünkben és szokásainkban lévő különbségeket.

Amikor befejeztem az első évet a főiskolán, elégséges tudással rendelkeztem a katolikus egyház által megalapozott keresztény hitről. Az egyháztól ösztöndíjat kaptam, és ezért cserébe különleges képzésen kellett részt vennem a Szent Könyv bizonyos részeinek megértéséről az egyház főpapjától, aki nagyon szeretett engem tanítani, és nagyon kötődött hozzám.

Mivel a tanulmányaimban az élvonalba tartoztam, éjjel tanultam az általa tanított tárgyakat. Egy éjjel, amikor mindenki aludt, és én elmerültem tanulmányaimban, hirtelen az az ötletem támadt, hogy megvizsgáljam a Szentháromságot, a keresztény vallás alapkövét. Felmerült bennem a kérdés, hogyan lehetséges, hogy Isten három személyben létezik, mégis egyetlen isteni természete van, egy akarata, és egy lényege.

Hitemet a Szentháromságban nem sikerült összeegyeztetnem az ésszel és a logikával, és ez nyugtalanságot keltett bennem. Múltak a napok, és sokszor gondoltam arra, hogy megkérem apámat, segítsen megoldani a problémát, amely gyötörte elmémet, de tudtam, hogy apám egyáltalán nem értékelné nagyra a kételyemet a katolikus iskola dogmatikájában. Egy nap azonban, amikor apámat jó kedvében találtam, megkértem, hogy magyarázza el nekem a Szentháromságot… végül ezt mondta:

„A hit kérdéseiben az ember ne gondolkodjon… ez a hitelv túlmegy az emberi elme felfogóképességén. Az embernek hinnie kell benne szívével és eszével!”

Apámnak e válasza nagyon elszomorított… egész gondolkodásom e kérdés körül összpontosult, míg megoldhatatlan problémává vált elmémben és azon tűnődtem:

„Ez az alap, amelyre a keresztény hit épül? A hitem alapja csupán vakon követni egy előírt hitelvet, amely soha nem áll meg a logikus gondolkodás vagy a tiszta ész pártatlan és független elemzése előtt?”

Nagyon kezdtem aggódni, és eldöntöttem, hogy vakon hiszek a Szentháromságban.

Egy nap egyik idősebb tanárunk egyedül ült a szobájában, engedélyt kértem, hogy bemenjek, és megkérdeztem tőle, tudna-e segíteni egy probléma megoldásában, ami nem hagy nyugodni. Nagyon kedvesen megkérdezte, hogy mi az. Megkértem, hogy magyarázza el, hogyan lehetséges, hogy Isten, Aki egyetlen lény, három különböző személyben létezik egy időben: az Atya, a Fiú (Jézus) és a Szentlélek?!

Az idős tanár mosolygott és azt mondta: „Nem akarod, hogy itt tanítsak ezen a főiskolán?” Megkérdeztem tőle: „Miért, tanár úr?” Azt mondta: „Mit gondolsz, mit fognak tenni velem a főiskola vezetői, ha valaki elmondja nekik, hogy a szobámban a keresztény hittel alapvetően ellenkező kérdésekről beszélgetek? Ha bármiről szeretnél itt beszélgetni, témádat a főiskolai tanulmányaidra korlátozd!”

Ezután megbeszéltem vele, hogy meglátogatom az otthonában.

Vasárnap, amikor találkoztam az idős tanárral, első kérdése az volt, hogy miért kérdőjelezem meg a Szentháromság doktrináját. Elmondtam, hogy meg akarom tudni, a hitelv mennyire áll meg az ész érvek előtt.

Mosolygott és azt mondta: „Miért nem kérdezed meg az egyik papunkat?”

Azt mondtam: „Megkérdeztem, de azt mondták, hogy ez hit kérdése és nem kell, hogy bármilyen logikának vagy filozófiának megfeleljen. Ez elszomorított. Felkeltette bennem a kérdést, hogy mi van, ha az, amiben hiszek, értelmetlen és logikátlan, miért vessem alá magam valamit vakon követésének? Isten annyira igazságtalan lenne, hogy elvárja az emberektől, hogy higgyenek egy olyan hittételben Róla,

amelyet egyetlen emberi elme sem képes felérni ésszel? Könyörgöm önnek, tanár úr, hogy adjon valamilyen ésszerű magyarázatot erre a létre, amelyet a Szentháromság hittétele elvár tőlünk!”

Az idős tanár újra elmosolyodott és azt mondta: „Kedves Thomas, feltételezem, hogy azt kéri, bizonyítsam be valamilyen matematikai képlettel, hogy a víz hogyan maradhat víz, és ugyanakkor tűz is, vagy hogy lehet a kő kő, és ugyanakkor víz is, hogyan tudnám ezt megcsinálni? Nem gondolom, hogy bármilyen értelmes ember képes lenne felfogni ezt a lehetőséget… hogyan lehet az Örökkévaló Isten, aki mindig Élő, lehet ugyanakkor halandó! (vagyis egy ember, aki halált szenved más halandók kezétől?) És hogyan lehet ugyanez a halandó lény ugyanakkor az Abszolút Halhatatlan Isten? Ezt akarják papjaink elhitetni velünk és nekünk csak hinnünk kell benne, és ezt a felfoghatatlan dogmát senki, soha, nem kell, hogy megkérdőjelezze.”

Így folytatta: „A tény az, hogy amikor Isten, Akiről abban hiszünk, hogy Egy, Ő abszolút Egyetlen, ez azt jelenti, hogy Ő egyetlen Egy az Ő lényének természetes lényében, mentes minden különböző vagy hasonló tényezőtől, amely bármilyen módon befolyásolná az Ő Abszolút tiszta Egyedülvalóságát, hogy igazolja az Ő létét, mint az Egyetlen, feloszthatatlan lényeg, Maga által. A felosztottság arra utal, hogy az Egyetlen nem Abszolút Egy, hanem több variáns összessége, és hogy egy összeállított lény soha nem lehet valóban Egyetlen az Egyedülvalóság valóságos értelmében. És természetesen egy olyan lény, akinek létezése e különböző összetevőktől függ, soha nem lehet független cselekedeteiben, míg Isten, az Egyetlen, független és Mindenható Akaratában és Tetteiben.

Emellett hogy lehet három különböző lény, akik három különböző variáció, három különböző egység, három különálló egyéni tulajdonságokkal egymást megkülönböztető valóság, hogyan válhat felfoghatóan az abszolút oszthatatlan egy, anélkül, hogy változás történne lényegi egységében?

Egy abszolút egyetlennek teljesen függetlennek kell lennie létezésében, Mr. Thomas… lehetetlen megmagyarázni a Szentháromságot, mert az egy felfoghatatlan emberi rejtvény!"

Így folytatta: „Az a helyzet, hogy mi keresztények kizárjuk magunkat az igazság tudásának sok forrásából és a magasabb rendű tényezőkből a vallás terén, amelyek kívül vannak a mi határainkon azáltal, hogy minden nem-keresztény dolgot az ördög munkálkodásának bélyegzünk. Mi, keresztények, Mr. Thomas, abban a hevületünkben, hogy felemeljük pozíciónkat, nagyon csúnya szerepet játszottunk, hogy egy olyan tudós, mint Sir Dennison Ross, el kellett, hogy fedje az igazságot, amikor bevezetőt írt George Sale Korán-fordításához."

Meglepődtem az idős tanár úr szavait hallgatva, akit katolikusként ismertünk, ugyanakkor bátorítva éreztem magam annak tudatában, hogy kétségeim a Szentháromság doktrinájának az ésszerűtlenségéről egy ilyen magasan képzett és felvilágosult elmét, mint egy matematikaprofesszor, arra indított, hogy érdeklődjön utána. Nagyon hasznos volt számomra a beszélgetés a tanár úrral, mivel olyan gondolatokat ismertem meg, amelyek igazolták az elmémben keletkezett kétséget.

Az 'Iszlám irodalom' témakörében végzett tanulmányaim és a Korán fordítása felnyitották a szemeimet sok nagy mérvű és nagy fontosságú tényezőre, amelyek befolyásolják az ember életét a földön. Egyszer meglátogattam

egy professzort az otthonában, és csodálkozásomra hatalmas mennyiségű iszlám irodalmat találtam nála!

Később megkérdeztem tőle: „Megtudhatom, tanár úr, hogy áttért-e a muszlimok vallására?”

Azt felelte: „Ne aggaszd magad az én személyes döntésem miatt!”

Fogtam a George Sale-féle Korán fordítást, és elolvastam Sir E. Dennison Ross bevezetőjét. A bevezetőt különös figyelemmel kell olvasni. Sir Ross azt írja:

„Sok századon keresztül az európaiak nagy részének ismerete a mohamedanizmusról szinte csakis a fanatikus keresztények hamis beszámolóin alapult, amely számos kizárólagosságot és súlyos rágalmat tartalmazott. Ami jó volt a mohamedanizmusból, azt teljesen figyelmen kívül hagyták, és ami nem volt jó az európaiak szemében, azt eltúlozták és félremagyarázták. Isten egysége és hitének egyszerűsége valószínűleg nagyobb szerepet játszott az iszlám elterjedésében, mint a ghaziz kardja.” (G. Sale Korán-fordítása – Bevezetés)

A nemzetközi hírű nagy keresztény tudós eme kijelentése szomjúságot keltett bennem az iszlám eredeti tanításainak, különösen az iszlám Isten-koncepció megismerése iránt.

Körülbelül négy év telt el, és már tudtam a Korán tartalmát. Sok dolog felkeltette figyelmemet. Megvitattam sok kétséges pontot azzal a professzorral, aki már többször végigolvasta a Koránt, és jobb kritikai rálátással rendelkezett. Most már arra vágytam, hogy muszlim tudósokkal találkozzak, hogy több oldalról megvizsgáljam az iszlám hittel kapcsolatos kételyeimet.

Egyszer gondoltam a hinduizmusra, de amit nap, mint nap láttam a saját szememmel, az érinthetetlenség átka és a kasztrendszer előírásai, és mindezek mellett a bálványimádás és a számos rituálé nem indított arra, hogy tovább érdeklődjek a hitelvek iránt. Soha nem tudtam megérteni bizonyos kasztokhoz tartozó emberek felsőbbrendűségét, csak az alapján, hogy történetesen oda születtek. Saját szememmel láttam, hogy bizonyos kasztokhoz tartozó embereket alsóbbrendűnek bélyegeznek a társadalmon belül, érinthetetlenként kezelik őket, és nem engedik be őket a hindu templomokba sem. Láttam ezeket a szegény lelkeket, hogy még azt is megtiltják nekik, hogy vizet igyanak a felsőbb osztályok számára fenntartott kutakból.

A pusztulás, amelyet a hinduizmus okozott a társadalmi életben azáltal, hogy az emberiséget kasztokra és al-kasztokra osztotta, és az értelmetlen felsőbbrendűsége az egyik kasztnak a másik felett annyira visszataszító már önmagában is, hogy senki nem venné a fáradságot arra, hogy annak a hitnek az elveit tanulmányozza.

Míg elleneztem a hinduk kasztrendszerét és szektás kirekesztőségét, automatikusan eszembe jutottak a kereszténység hasonló előírásai. Megkérdeztem magamtól:

„Miért kritizálok más embereket és a hitüket, mikor az a vallás, amelyhez én tartozom, rendelkezik szektai alapú kirekesztéssel? A keresztény templomok talán nem egy bizonyos felekezethez tartoznak? Talán nem az a szabály, hogy az egy bizonyos felekezethez tartozó templomokat más felekezethez tartozók nem használhatják? A kereszténység talán nem vallott kudarcot az emberiség egyesítésében? Jézus ezeket a különbözőségeket és egyet nem értést hirdette,

amelyeket a keresztények kitaláltak? Nem vagyunk nagyon messze Jézus Krisztus eredeti missziójától?”

A hinduizmusban és a kereszténységben található kibékíthetetlen társadalmi ellentétekkel ellentétben nagy hatást tett rám a valódi testvériség, amelyet a muszlimok folyamatosan gyakorolnak. Azt találtam, hogy a muszlim mecset mindazoké, akik muszlimnak vallják magukat, és nincsenek a mecsetben senki számára fenntartott helyek. Saját szemeimmel láttam mindenféle társadalmi státuszú és anyagi helyzetű és különböző nemzetiségű muszlimokat egy sorban állni, egy irányba fordulni, egy Istenhez imádkozni egy nyelven, és ima után kezet fogni egymással. A testvériség és a szociális egyenlőség más gondolkodási iskolákban kívánni valót hagy maga után, azonban az iszlámban ez egy élő valóság.

Egy nap megtudtam a professzortól, aki mostanra közeli barátommá vált, hogy egy muszlim tudós előadássorozatot fog tartani az iszlám prófétájának életéről angolul egy előadóteremben a városi mecset közelében. Professzorom és én elmentünk az előadásokra, és találkoztunk az előadóval, aki a professzor közeli rokona volt. Beszéltünk vele több fontos témáról.

A muszlim tudóssal való találkozásom alkalmával megkérdeztem tőle, hogy válaszolna-e néhány kérdésemre. Azt mondta: „Nagyon szívesen válaszolok a kérdéseire.”

Feltettem a következő kérdést, amelyre boldogan felelt: „Milyen bizonyítéka van a Korán mellett arra, hogy Mohamed valóban Isten prófétája volt?”

Azt felelte: „Van önnél Biblia?” Azt mondtam: „Igen.”

A következő verseket olvasta nekem egymás után:

Apostolok cselekedetei 3:22-24: *„Mert Mózes ezt mondotta az atyáknak: Prófétát támaszt néktek az Úr, a ti Istenetek a ti atyátokfiai közül, mint engem; azt hallgassátok mindenben, amit csak szóland néktek. Lészen pedig, hogy minden lélek, valamely nem hallgatánd arra a prófétára, ki fog irtatni a nép közül. De a próféták is mindnyájan Sámueltől és a következőktől fogva, akik csak szóltak, e napokról jövendöltek."*

Apostolok cselekedetei 7:37: „*Ez ama Mózes, ki az Izráel fiainak ezt mondotta: Prófétát támaszt néktek az Úr, a ti Istentek, a ti atyátokfiai közül, mint engem: azt hallgassátok."*

János 14: *„Jézus mondá: 16: És én kérem az Atyát, és más vígasztalót ád néktek, hogy veletek maradjon mindörökké."*

26: „Ama vígasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondottam néktek."

János 16:12-13: *„Még sok mondani valóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek."*

Elolvastam ezeket a részeket, amelyeket már sokszor tanultam, de ez alkalommal a tökéletes bizalom, amellyel az előadó megkért, hogy olvassam el a verseket a saját szent iratomból állítása alátámasztására, új szemszögből világította meg őket, és ez segített nekem, hogy részrehajlás nélkül értsem meg őket. Mégis azt feleltem: „De a prófécia Jézus eljöveteléről szól!" Elmosolyodott és azt mondta: „Olvasd újra a verset! Nem azt mondja, hogy Isten küldeni fog egy olyan

prófétát, mint Mózes, vagyis apától és anyától fog születni, mint Mózes; míg Jézusnak csak édesanyja volt. Azon kívül az Isten által megígért próféta ember, mint Mózes, de ti magatok hívjátok Jézust Isten fiának. Mózes törvényadó próféta volt, és aki olyan, mint ő, annak is törvényadónak kell lennie, Jézus azonban csak törvénytisztelő volt, a Tízparancsolat követője, amelyet már korábban Mózes hozott. Azon kívül az ember józan eszével és a tanulmányaival ellenkező lenne azt mondani, hogy az én és az ő, vagyis az első és a harmadik személy ugyanazt jelentené, vagy, hogy aki elmegy, olyasvalakinek az eljöveteléről prófétál, aki ugyanaz, mint ő."

A fejtegetés teljesen ésszerű volt. Ekkor megkérdeztem az előadót: „És ön nem hisz Jézusban, mint Isten fia? Nem lehet Jézus Isten, emberalakban?" Az előadó mosolygott és vidáman azt mondta: „Lehet valakinek fia anélkül, hogy felesége lenne, barátom? Aki hisz Jézus fiúságában, valóban azt gondolja, hogy Isten Szűz Máriát feleségnek használta? Isten mentsen meg minket az effajta eltévelyedett ördögi gondolatoktól. Amikor a Biblia a fiúság fogalmát használja, az csak olyan értelemben lehetséges, mint teremtmény, vagy valaki, aki életet kapott Istentől. Különben mit mond arról, amikor Jézus úgy beszél önmagáról, mint az emberfia… *„Eljött az embernek Fia, aki eszik és iszik, és ezt mondjátok: Ímé a falánk és borivó ember, a vámszedők és bűnösök barátja."* (Lukács 7:34)

„…az embernek Fia is szégyelni fogja azt…" (Lukács 9:26)

„…Szükség az ember Fiának átadatni a bűnös emberek kezébe…" (Lukács 24:7)

„…az embernek Fia ád majd néktek…" (János 6:27)

Jézus Istent atyjának és ugyanakkor a mi atyánknak is szólította, ami azt jelenti, hogy Isten ugyanannyira tekinthető Jézus atyjának, amennyire bármelyikünk atyjának (vagy teremtőjének), ezért Jézus fiúsága jelentheti azt, hogy Isten teremtménye, az ’Isten fia’ kifejezés, amit Jézus használt, csak ’Isten szolgáját’ jelentheti – ahogy maga Jézus is Isten szolgájaként beszélt magáról. Ezt azok a versek igazolják, amelyek Ádámtól kezdve minden prófétáról Isten fiaként beszélnek a Lukács 3. fejezetében a 23-tól a 30-as versig. Jézus József fiaként van említve, József leszármazását visszavezetik Ádámig, és Ádámot említik Isten fiaként. A 38. verse ennek a fejezetnek: *„Ez Énósé, ez Sethé, ez Ádámé, ez pedig az Istené.”* (Lukács 3:38)

Ezek a kész válaszok a Bibliából nagyon mély benyomást tettek rám. Azon gondolkoztam, mennyi összehasonlító tanulmányokat folytathattak a muszlimok, és mennyire erősek és ésszerűek az Isten Egyedülvalóságában vetett hitében.

Megkérdeztem az előadód: „Hisz ön abban, hogy a Szent Biblia mennyei Könyv, vagy nem?” Kérdésemre adott válaszában az előadó megkért engem, hogy válaszoljak a következő kérdésekre:

Az ő kérdései:	**Az én válaszaim:**
A Biblia, amit Ön a kezében tart, ugyanaz, amelyet Jézus írt, mint Isteni kinyilatkoztatás?	Nem.
Jézus parancsolta, vagy kívánta bármikor az életében, hogy az ő nevében írjanak	Nem.

valamit?	
A Biblia, amit ön a kezében tart, Jézus életében íródott?	Nem.
A Biblia, amit ön a kezében tart ma, azonnal Jézus eltávozása után íródott?	Nem.

Akkor azt mondta: „Kérem, olvassa el a 17. oldalt a „Kereszténység alapítója és vallása" c. könyvből, amelyet a Keresztény Irodalmi Társaság adott ki Madrasban. A könyv ezt írja:

„A Biblia hatvanhat könyvet tartalmaz, amelyet negyven különböző szerző írt körülbelül tizenöt évszázad alatt." A könyv világosan állítja, hogy JÉZUS KRISZTUS MAGA NEM ÍRT SEMMIT. Évekig szájhagyomány volt az egyetlen forrás, az egyetlen eszköz, ahogyan a kereszténység terjedt. A fiatal áttértek útmutatása volt az, amelyek alapján a legkorábbi Testamentumokat összeállították."

Ugyanez a könyv később kijelenti: *„Körülbelül húsz évvel Krisztus halála után készültek."*

A 18. oldalon azt állítja: *„Az Evangéliumok nem adnak teljes képet Krisztus élettörténetéről. Inkább tekinthetők visszaemlékezéseknek."*

Azt mondtam: „De a Biblia Isten szava, amellyel inspirálta Jézus tanítványait!" Ő ismét mosolygott és azt mondta: „Mr. Thomas, ha a Biblia a tanítványok és Jézus könyve, hogyan magyarézza a könyvben található különbözőségeket, ha ez Isten kinyilatkoztatott könyve…a

katolikus Biblia talán nem tartalmaz olyan könyveket, amelyeket a protestáns nem?”

Olvasta, mit mondott Mr. Wilson a Bibliáról a ’Diaglot’ bevezetésében – a Watch Tower Society kiadásában? *„Ha nem a királyi utasításra lett volna kiadva, az angol és amerikai protestánsok nem tisztelték volna, pedig Istentől jött. Több mint 20000 hibát tartalmaz! Majdnem 700 görög kézirat nem ismert, és néhány nagyon régi, míg az általános változat fordítója csak 8 kéziratot ismert, amelyekből egy sem régebbi a tizedik századnál.”*

A Biblia 8 kéziraton alapszik, miközben 700 elérhető? Ha mindaz, ami azokban a kéziratokban található, szintén Isten által inspirált, miért lettek kihagyva? Mindezeknek a tényeknek az ismeretében, ha még mindig hisz abban, hogy a Biblia Isten kinyilatkoztatott szava, tegye azt, de nem várhatja el az egész világtól, hogy higgyen benne. Ha komoly és pártatlan tanulmányozásnak veti alá az Ó- és az Újtestamentumot, azt fogja találni, hogy tele van illetlenségekkel, amelyeket a zsidók találtak ki Lót, Dávid, Noé és Ábrahám ellen, akik Isten szent Prófétái voltak:

„Noé pedig földmívelő kezde lenni, és szőlőt ültete.
És ivék a borból, s megrészegedék, és meztelenen vala sátra közepén.

Khám pedig, Kanaánnak atyja, meglátá az ő atyjának mezítelenségét, és hírül adá künnlevő két testvérének.

Akkor Sém és Jáfet ruhát ragadván, azt mindketten vállokra veték, és háttal menve takarák be atyjok mezítelenségét; s arccal hátra meg sem láták atyjok mezítelenségét.” (Genezis, 9:20-23)

Megkérdeztem: „Hogyan? Önök muszlimok Isten más prófétáiról, nem csak Mohamedről hiszik, hogy teljesen bűntelenek és szentek?"

A Korán következő részének olvasásával felelt:

„Mondjátok: «Hiszünk Allah-ban és abban, ami leküldetett hozzánk, s abban, ami leküldetett Ibrāhīm-nak (Ábrahámnak), Ismā'īl-nak (Izmaelnek), Ishāk-nak (Izsáknak), Ya'qūb-nak (Jákobnak) és a Törzsekhez (Jákob tizenkét fiának leszármazottainak), s abban, amit Mūsā (Mózes) és 'Īsā (Jézus) kaptak, és abban, amit a próféták kaptak Uruktól. Mi nem teszünk különbséget közöttük. És mi Neki (Allah-nak) vetjük alá magunkat." (2:136)

„A Küldött (Mohamed) hisz abban, ami kinyilatkoztatott neki az ő Urától, s vele együtt a hívők is mind hisznek Allah-ban, az Ő Angyalaiban, a Könyveiben, Küldötteiben. (A hívők azt mondják:) Mi nem teszünk különbséget a Ő küldöttei között!..." (2:285)

A Szent Korán eme versei világosan tanúsítják a tényt, hogy a muszlimok hitének egyik alapja, hogy minden muszlimnak hinnie kell nem csak Mohamed Prófétában, hanem minden más prófétában és Küldöttben, mint igaz és szent emberekben, és nem szabad megkülönböztetni őket. A Szent Korán következő ájája tudatja velünk, hogy Isten minden néphez, a föld minden táján támasztott prófétákat.

„...Nem volt olyan közösség, amelyben nem múlt volna el (nem élt volna) intő." (35:24)

Ez meggyőzött arról, hogy az iszlám egy egyedülálló, mindent magába foglaló hit, amely elismeri a többi vallást, és ami tökéletes harmóniában integrálja mindazt a jót, amelyet a

világ többi vallása részletekben tartalmaz. Az iszlám szent könyve, a Korán az Isteni Igazság végső kinyilatkoztatása. Az emberi elme korlátozottsága a különböző korokban nem engedte meg még olyan prófétáknak sem, mint Jézus, hogy a teljes igazságot elmondják. Jézusnak úgy kellett elmennie, hogy sok dolog maradt, amit az embereknek meg kellett tudniuk (János 16:14). Jézusnak azt kellett mondania követőinek, hogy várjanak, amíg az igazság lelke eljön és felfedi a teljes igazságos (János 16:13).

Az iszlám univerzális aspektusa is nagy hatást tett rám. Az előadó minden válasza megkérdőjelezhetetlen tudásból és logikus értelemből származott. Megtanultam megkülönböztetni az eredeti igazságot a kitalációktól és hamisságoktól, és megismertem sok új tényezőt, amelyek a korábbi években ismeretlenek voltak számomra. Már nem tudtam, hogyan egyeztessem össze az igazság megismerésének hajnalát eredeti vak dogmatikus hitemmel és a keresztény hithez tartozásommal. Akartam találni valami hibát az előadó részéről, hogy valamilyen kérdésre válaszolhassak, hogy legyen valamilyen kifogásom, még akkor is, ha nincs igazam, hogy megtartsam helyzetemet a keresztény valláson belül.

Az előadó a következő kérdéssel folytatta: „Kérdezhetek valamit, ha nem bánja, csak saját kíváncsiságom kielégítése céljából?" Azt mondtam: „Igen." Azt kérdezte: „Ön azt gondolja, hogy Jézus Isten fia, vagy maga Isten?" Azt mondtam: „Jézus maga Isten az Ő fiának formájában."

Azt mondta: „El tudja képzelni, hogy valaki halhatatlan isten és ugyanakkor halandó (ember), akit elfogtak a halandók és halálra kínoztak? Lehet valami magasrendű és ugyanakkor alacsonyrendű, fekete és ugyanakkor fehér? Lehet valahol egyszerre sötétség és fény? Milyen filozófia ez?"

Az előadó így folytatta: „Gondolt már arra, van még egy kérdés a Szentháromság hittételével kapcsolatban, amelyre minden Szentháromságban hívő embernek felelnie kellene: hogyha három különálló lény különálló egység, akik ugyanakkor Egy, abszolút egységben az Egység tökéletes értelmében, mi az a közös ellenőrző erő, amely háromként tartja őket és ugyanakkor az egyet egyként? Ha van valamilyen csodálatos és elképzelhetetlen jelenség, amely ezt a fantasztikus hatást létrehozza, akkor az a fensőbb okozó hatalom, amely a számot és az egységet irányítja, csak a Mindenható Isten lehet, és nem bármelyik a háromból, akik csak irányított komponensek. Emellett felmerül egy másik problémás kérdés, amelyre a Szentháromság hívőjének válaszolnia kell, vagyis hogy ki az, aki ellenőrzi vagy meghatározza az egynek három részre válását, hogy ne legyen se több, se kevesebb számban? Kell, hogy legyen valamilyen oka ennek a kontrollált hatásnak, és hogy az okozó tényező, amely ellenőrzi a hármat, csak a Mindenható Isten lehet, és nem bármelyik a háromból, mivel ez csak egy Fensőbb ellenőrző hatása lehet.

Hasonlóképpen felmerül a kérdés, hogy mi az okozó hatalom, amely a hármat eggyé teszi ahelyett, hogy sok lény csoportjává lennének, és ha van ilyen okozó, az a magasrendű ellenőrző erő csakis a Mindenható Isten lehet, nem egy a háromból, akik csak alárendeltek. Minden körülmények között nincs olyan épeszű ember, aki ésszerűen hinni tudna bármilyen hatásban, amelyet nem valamilyen okozó erő hozott létre.

Azonban a Szentháromság egy problémás hitelv, amelyet a keresztény egyház hozott létre, amelyet a logikus gondolkodás soha nem igazolt.

Kénytelen voltam egyetérteni az előadó szempontjaival, mivel nem tudtam már ésszerűen hinni valaminek a létezésében, amely ugyanakkor önmaga ellentéte.

„Szeretném, ha Ön, Mr. Thomas," mondta az előadó „elmélkedne kicsit azon, hogy hogyan egyezik Jézus Istenségében vagy Isten fiaságában való hit azzal, amikor annyira megrémült a keresztre feszítés alkalmával, hogy így kiáltott: „Éli, Éli, lama szabakhtani?" (vagyis: Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?) (Máté 27:46)

„Milyen filozófia ez? Ha Jézus maga Isten, akkor ez azt jelenti, hogy Isten elhagyta Önmagát, és lehet Isten az, aki reményét vesztve segítségért kiált?"

„Az ön Bibliája, Mr. Thomas, azt közli, hogy Isten fiát elhagyta az atyja (Isten), amely esetben a megtagadott fiú automatikusan és természetesen elveszíti személyes fiúi jogait, és apa-fiú kapcsolatát. Mit mond? Mit használ egy megtagadott fiú ragaszkodása? Mr. Thomas, kérem mondja meg!"

Egy szó nem jött ki a torkomon – és nem tudtam mit kezdjek a hitemmel, mint rendíthetetlen keresztény.

„Emellett," folytatta az előadó: „Gondolja, hogy Jézus maga Isten, mikor sírva leborul, és imádkozik valaki máshoz, hogy vegye el tőle a kereszthalál kelyhét?"

Megkérdeztem: „Rendben, uram, hogyan egyezteti össze az iszlám prófétája által használt erőszakot azzal, hogy ő Isten Küldötte?!"

Az előadó azonnal válaszolt: „Kérem, Mr. Thomas, idézzen egyetlen esetet Mohamed Próféta egész élettörténetéből, ami azt mutatja, hogy ő bármikor elkövetett bármilyen igazolatlan agressziót, vagy egyetlen példát arra,

hogy ő kezdeményezett volna egy lélek támadását. Minden hadjárat vagy csata, amelyet vezetett, vagy amit engedélyezett, önvédelemből volt! A Biblia nem hirdet önvédelmet. A Biblia megadást hirdet olyan mértékben, hogy az embernek az egész vagyonát oda kell adni, amikor egy támadó elveszi azt, ami a kezében van. Van olyan keresztény, aki ezt követi?”

„Az európai keresztény nemzetek politikájától eltekintve, emlékszik azokra az embertelen eszközökre, amelyekkel a keresztény világ a hitét terjesztette?”

Szégyelltem magam amiatt amit hallottam, és csendben hallgattam, milyen szégyenletes tetteket hajtottak végre a keresztények. Végül megkockáztattam még egy kérdést. „Létezik a bűnök eltörlésének elve Jézus vére által. Mivel Jézus kifizette az ember bűneinek az árát, vagyis aki hisz Jézusban, az megtisztul és megmenekül… van önöknél ehhez hasonló engedmény az iszlámban?”

Az előadó mosolygott és így felelt: „Barátom, Isten legnagyobb ajándékainak egyike a józanész. Ha az ember lemond erről saját akaratából, akkor senki sem tud neki segíteni. Először szeretném megtudni, hogy a hitelv egyezik-e az értelemmel és az ésszerűséggel. Például A, egy keresztény, vagyis valaki, aki hisz Jézus Krisztusban, mint megváltójában, kifosztja B és a családja házát. Az értelem és a logika beleegyezik abba, hogy A-t ne büntesse meg a törvény, különösen az Univerzum Igazságos Urának törvénye, csak mert A elfogadja Jézust megváltójaként?”

Azt kellett, hogy mondjam, hogy „Nem”, mert ha mást mondtam volna, azzal elveszítettem volna ésszerűségemet, és a logika ellenében beszéltem volna!

Így folytatta: „Van egy nagyon súlyos aspektusa a Jézus vére általi megváltásnak, vagyis hogy amikor mi fizetünk valamiért, az a dolog a mienk lesz és a korábbi tulajdonosa annak a dolognak elveszíti minden jogát felette azért az árért amit kapott, nem így van?”

Azt mondtam: „De igen.”

Majd azt mondta: „Ha az ember bűnei ki lettek fizetve, Istennek nincs joga megbüntetni egy bűnöst sem! Minden bűnös, aki csupán hisz Jézusban, szabadon tehet bármit a világon amire brutális vágyai indítják, mert Istennek, az Urának nincs joga még megkérdőjelezni sem a bűnöst, mivel Jézus kiegyenlítette bűneinek árát. Lehet ez ésszerű logika, vagy értelmes gondolkozás? Ez a doktrina vajon segít a világban a békét és biztonságot létrehozni?”

Így folytatta: „Kérem, emlékezzen, az iszlámnak éppen az a célja, hogy minden egyén elszámoltatható legyen saját életével és az evilági életközösség érdekével, önmaga, mint nem csak az emberi faj tagja, hanem az Úr teremtménye. Az iszlám folyamatosan hívja és bátorítja az embert a jóságra a túlvilági élet boldogságának ígéretével, és ismételten figyelmezteti őt a bűn ellen, és az Igazságos Úr abból következő büntetése ellen. A Szent Korán ismételten figyelmeztet:

„Féljétek azt a Napot, amelyben egyetlen lélek sem tehet semmit a másik lélekért és váltsagdíj sem fogadtatik el tőle, és nem lesz hasznára a közbenjárás, és nem találnak ők semmilyen segítséget.” (2:123)

„Aki az Igaz Úton vezettetik - az a maga hasznára jár azon. Aki tévelyeg, az a saját kárára tévelyeg. Senki

sem hordozza a másik terhét. Mi addig nem büntettünk amig küldötett nem küldtünk.” (17:15)

„Ó ti emberek! Férfiból és nőből teremtettünk benneteket. Népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy megismerjétek egymást! Allah-nál a legnemesebb közületek, aki a legistenfélőbb köztetek. Allah Tudó és a mindent figyelemmel Kísérő.” (49:13)

Miközben fenyegeti az embert a gonoszság következményével, a Szent Korán felfedi a Könyörületes Úr végtelen könyörületét, aki nem akarja az embert, bármennyire is bűnös legyen, teljesen reménytelenül hagyni az Ő irgalmas megbocsátása nélkül. Az egyetlen feltétel a megbocsátásra a bűnös bűnbánata és elhatározása, hogy megjavítja viselkedését a jövőben, és teljes szívvel a Könyörületes Úr iránti engedelmesség és hálával fordul felé végtelen kegyelméért.”

„Mondja meg nekem Mr. Thomas, melyik ön szerint logikusabb és ésszerűbb, az embert elkábítani és gondatlanná tenni bűneivel kapcsolatban (vagyis alaptalanul magabiztossá tenni, hogy a bűnei árát már valaki kifizette előre), vagy odafigyelővé és eltökéltté tenni az erényesség iránt a bűn ellen (vagyis figyelmeztetni az Igazságos Úr büntetésére, a rossz viselkedés és engedetlenség természetes következményére)?”

Úgy éreztem, hogy azon a napon megértettem a bűn eltörlése doktrinájának ürességét, amelyre a keresztény hit egésze épült. Az Úr isteni kegyelme felragyogott szívemben, az isteni útmutatás új fénye. Megköszöntem Istennek, hogy megszabadított engem a súlyosan félrevezető dogmáktól, és elvezetett az iszlámhoz, amelyet pártatlan érdeklődés útján fedeztem fel, mint helyes és Egyenes Út, amelyet Maga a Könyörületes Isten mutatott az embernek utolsó Prófétáján, Mohameden keresztül, béke legyen vele és háza népén.

Amikor kinyilvánítottam az igazság elfogadását az előadónak és megköszöntem neki, azt mondta nekem:

„Thomas! Istennek mondj köszönetet azért, hogy megáldott téged könyörületes ígéretével, amely minden őszinte igazságkeresőnek szól!”

A Könyörületes Isten végtelen Könyörületével beteljesítette könyörületes ígéretét, hogy az emberiségnek örökké tartó útmutatást ad Mohamed Prófétán keresztül, akinek az útmutatása minden időben érvényes.

Miután sok erős és kikezdhetetlen érvvel találkoztam a Szentháromság hitelve és a kereszténység más alapja ellen, csak azon gondolkoztam, hogyan lehetséges, hogy egy ennyire ésszerűtlen vallásnak hogy lehet ilyen nagyszámú követője.

Egy nap édesapám nagyon boldogan jött haza, és amint megérkezett, hívott engem, és azt mondta: „Nagyon boldog leszel, ha ezt meghallod, kedves fiam, ma 109 lelket hoztam a vallásunkba! Ilyen sok keresztelésnél a tisztelendő atya, missziónk vezetője nagyon megdicsérte munkámat és felemelte a fizetésemet és az utazási pénzt, ezenkívül megjutalmazott egy utalvánnyal, amely az én erőfeszítéseim által megkereszteltek számának felel meg!”

Megkérdeztem: „Kik ők, édesapám, akik megkeresztelkedtek?”

Azt mondta: „Öt környező faluból származnak. Férfiak, nők, gyerekek.”

Megkérdeztem: „Mind tanult emberek?”

Azt mondta: „Nem, ők szegény emberek a nyomornegyedből; falujuk rizsföldjein dolgoznak.”

Megkérdeztem, hogy teljesen megértették-e, mint jelent a keresztény hithez tartozás. Hogy vajon mindannyian közülük megvizsgálták, mit jelent elhagyni korábbi hitüket és felvenni a kereszténységet?

Azt felelte: „Hogy érted ezt? Mondtam neked, hogy ők mind tanulatlan, szegény írástudatlanok; munkások a nyomornegyedből! A csoport férfiakból, nőkből, gyerekekből áll. Most majd minden nap oda kell mennem és tanítanom kell nekik vallásunk doktrináit."

Ezt hallva elmosolyodtam, és látva mosolyomat apám azt kérdezte: „Miért mosolyogsz, Thomas? Mi a baj?" Azt mondtam: „Semmi, apa, csak ebben a tömeges megtérésben nem látok semmit, ami bármilyen igaz vallást vagy ésszerű hitet büszkeséggel vagy örömmel töltene el, mivel ez nem más, mind hasznot húzni a szegény munkások tanulatlanságából és tudatlanságából. Ez a szellemileg vakok vezetése egy olyan dologba, amelyet sem nem ismernek, sem nem tudnak róla!

Azt gondolod, apa, hogy bármilyen értelmes ember büszke lehet arra, hogy néhány írástudatlan férfit, nőt és gyereket rávesz arra, hogy elfogadja saját ideáljait és ezt igazoltan a saját gondolkodásmódja számlájára írhatja?

Míg a belépés olyan vallásokba, mint az iszlám, csak azután történik, hogy az ember részletesen tanulmányozza, kérdéseket tesz fel tanult embereknek, majd meggyőződik róla, mi keresztények azzal büszkélkedünk, hogy sikerült írástudatlan munkásokat tömeges megtérésre rávennünk, akik körülményeik miatt kényszerülnek elfogadni a keresztény hittételeket anélkül, hogy tudnák, amit tesznek, az jó vagy rossz? Egy tudatlan elme olyan, mint a fehér lap, azt rajzol rá az ember, amit csak akar, és miután a rajz megjelent a csiszolatlan nyersanyagon, bármelyik művész büszke lehet rá,

hogy milyen egyedi alkotás az övé. Ha ma elnyerjük a szimpátiáját a tudatlan tömegeknek, tetszelgünk írástudatlan megtérőink előtt emberiességünkkel és önfeláldozásunkkal hitünk ügyének terjesztésében, a külvilág el fogja felejteni a Mediolanumi Ediktumot, apa, és az összes történelmi adatot a kereszténység nevében elkövetett kihágásokról a szegény kétségbeesett zsidók ellen, saját szenvedélyes buzgalmában, hogy megnövelje tagjainak létszámát, ez mind eltűnik?"

Folytattam: „Ha szíveskedsz megengedni, apa, szeretném megtudni tőled, hogy a Biblia a kezedben arra való, hogy olvassák, megjegyezzék és prédikáljanak belőle másoknak, vagy, hogy eszerint cselekedjenek a mindennapi életben? Ha eszerint kellene cselekedni, megmutatnád nekem, apa, hogy a keresztény világ gyakorolta-e valaha a másik arc odafordítását, ha egyik arcát már megütötték? Van olyan őszinte keresztény, aki odaadná az ingét, miután a kabátját elvették tőle? Te, apa, feladnád az egész házunkat, ha valaki betörne a tulajdonunkba és elfoglalna egy szobát? Ha a világ keresztény hatalmai valóban hisznek az önfeláldozás hittételében, miért tartanak fent katonai és rendőr erőket?

Kérlek, mondd meg nekem, apa, van valamilyen földi haszna annak, hogy higgyünk aranyló elvekben, amelyekkel csak könyvek lapjait díszíthetjük, és amelyet csak prédikálhatunk, de nem gyakorolható. Miért nem fogadjuk el ésszerűen az iszlám által tanított önvédelmet, és a megbocsátást támadóinknak, ha megbánást mutatnak és javítják viselkedésüket?

Kérlek, mondd meg nekem, apa, hogyan lehet három különböző ugyanakkor egy és abszolút, szám szerint és lényegileg tökéletes egység?

Mi az ésszerű alapja annak, hogy akit Isten megtagadott, az maga Isten, és ha Jézusban, mint Isten fiában kell hinnünk, milyen kapcsolat létezhet egy apa és megtagadott fia között?"

Milyen jogon követelt magának igazságot a kereszténység, mikor terjeszkedését embertelen hadi cselekmények árán, amelyeket a keresztény egyház követett el a védtelen szegény zsidók ellen. A Mediolanumi Ediktum közli ezeket a Krisztus nevében elkövetett brutális kihágásokat a keresztény hatóságok részéről, és a világhírű keresztény tudós, Gibbon híres művében: **'A római birodalom tündöklése és bukása'**.

A megváltás hittétele Krisztus vére által magától értetődően vonzani fogja azokat a bűnösöket, akik bűnt követtek el, és nem akarják feladni ezt a gyakorlatukat a hittétel védelme alatt, hogy bűnök ára már meg lett fizetve, és bármennyivel rosszabb bűnösök is lehetnének, akkor sem lennének felelősségre vonva súlyos bűneikért, mert Jézus kifizette az ember bűneinek árát, Isten lemondott a bűnösök megbüntetéséről.

Sok hasonló dolog van, apa, amelyet pártatlanul kell tanulmányozni és megítélni.

Azt mondom neked, apa, hogy bármi legyen a következménye, és akármilyen szerencsétlenség ér, én elhatároztam, hogy nem adom el és nem mondok le a tudatosságomról és a józan eszemről, hogy ezekben az ésszerűtlen dogmákban higgyek. Elfogadtam az iszlámot, és ha nem haragszol, szeretném neked elmagyarázni kutatásaim részleteit; amint megkérsz rá, megteszem. Nem szeretnék semmilyen gondolatot, hitet lenyomni senkinek a torkán erőszakkal, mert az iszlám vallás, amelyet most nyíltan

kinyilvánítok, hogy felvettem, azt tanítja, hogy nincs kényszer a vallásban, és az igazság nyilvánvalóvá vált a hamissággal szemben.”

Nagy meglepetésemre apámat teljesen érdeklődőnek találtam, mikor elmondtam neki nézeteimet és meggyőződésemet, és a végén azt mondta:

„Fiam, ne gondold, hogy apád bolond. Időről időre szembetalálkoztam ezekkel a gondolatokkal az életemben, amikor alkalmam nyílt rá, hogy vallásról beszéljek muszlim ismerőseimmel. Istenért megkérlek, hogy maradjon ez kettőnk közt bizalmasan. Különben biztos lehetsz benne, hogy ki leszünk dobva az utcára, mint nincstelenek.”

Néhány nap múlva apám is eldöntötte, hogy tanúságot tesz muszlim hitéről.

Most minden igazságkeresőnek nyíltan elmondom, hogy mire jutottam őszinte érdeklődésemmel, hogy az iszlám nem csak az utolsó Isteni eredetű vallás, hanem a tökéletes hit, amely tartalmaz minden jót. Egyik megkülönböztető és vonzó tulajdonsága, hogy követőitől elvárja, hogy higgyenek abban, hogy a korábbi vallások, amelyek megelőzték, szintén Isten által lettek kinyilatkoztatva azokhoz a népekhez, azokban a korokban. Egyik alapja ennek a hitnek, hogy követőinek hinniük kell az összes korábbi prófétában, akik erre a világra lettek küldve Mohamed Próféta előtt, mint igaz és bűntelen emberek.

Mohamed a neve a prófétának, aki által ez a mindent magába foglaló hit ki lett nyilatkoztatva teljes és tökéletes formájában az emberiség egésze számára, minden időkre. Nyugaton ezt a hitet ’mohamedánizmusnak’ hívják, hogy

hasonlítson a kereszténység, buddhizmus, konfucianizmus és zoroasztrianizmus elnevezéseihez (hogy a vallásalapítóról nevezik el – a ford.) Ugyanakkor a vallás neve már meg van adva a Könyvében, a Szent Koránban, mint ’Iszlám’, és az iszlám prófétája muszlimként van említve, csakúgy, mint bármely hívő. Az összes korábbi próféta az igazságot hirdette különböző népeknek, különböző nyelveken, és Isten minden prófétája, akiről szó van a Szent Koránban, muszlimként van említve. Így azt találtam, minden kétséget kizárva, hogy az iszlám az a vallás, amelyre az emberiségnek szüksége van a haladáshoz úgy az anyagi, mint a spirituális életben, hogy végül megmeneküljön.

Rövid bevezető az iszlámba új muszlimok számára

Iszlám – a szó azt jelenti, hogy teljesen alávetni magunkat Allahnak azáltal, hogy hiszünk az Ő Egyedülvalóságában; imádva Őt, és megtagadni minden *sirk*-et (többistenhitet – társítást).

Az iszlám az egyetlen *dín* (vallás, életmód – a ford.), amelyet Allah elfogad. Ez a végső *dín*, amely felülírja a korábbi vallásokat. Allah nem fogad el szolgáitól mást ezen kívül. Allah azt mondja: **„Bizony a vallás Allah-nál az Iszlám!...”** (3:19)

Azt is mondja: **„Aki az Iszlám helyett más vallás után vágyakozik, az attól nem fogadtatik el. És a Túlvilágon bizony a kárvallottak közé fog tartozni.”** (3:85)

Hogyan lesz valaki muszlim: *A hit két kinyilvánítása*

*(**Ashadu an la ilahah Illa Allah wa ashadu anna Muhammad Raszúl Allah**)*

Az iszlámba való belépéshez tudnod kell a jelentését ennek a két tanúságtételnek; kimondani őket tiszta meggyőződésből, a legkisebb kétely nélkül.

A Sahada fordítása:

Ashadu: Bizonyosan tudom és hiszem a legkisebb kétely nélkül…

an la ilaha: hogy nincs más istenség, aki méltó lenne az imádatra az egész univerzumban…

illa'llah: ez egy megerősítő mondat; vagyis csak Allahhoz tartozik minden imádat egyedül…

anna Muhammadan: Mohamed, Abdullah fia, Abdul-Muttalib fia, bizonyosan...

Raszúl Allah: el lett küldve Allah által az egész emberiséghez; emberekhez és dzsinnekhez.

Általános jelentése: (lá iláha illa'Llah, Muhammadan Raszúl Allah) **Nincs istenség, aki méltó az imádatra, csak Allah, és Mohamed az Allah Küldötte** (*Engedelmeskedünk a parancsainak; távol maradunk a tilalmaitól. Hiszünk abban, amit tudatott velünk, és Allahot csakis úgy imádjuk, ahogyan ő tanította nekünk.*)

Az iszlám isteni könyve: Ez a Korán, amely Allah szava; ez Mohamednek (Allah áldása és békéje legyen vele) lett kinyilatkoztatva, Dzsibríl (Gábriel – a ford.) angyal által (Allah békéje legyen vele).

Kötelező minden muszlim számára annyit megjegyezni belőle, hogy elmondja az imáit.

A korábbi üzeneteket meghamisították az emberek: de a Korán eredeti tiszta formájában megmarad, mivel ez Mohamednek (Allah áldása és békéje legyen vele) lett kinyilatkoztatva. Allah megígérte, hogy megőrzi a Feltámadás

Napjáig. Allah azt mondja: **„Mi bizony lebocsátottuk a *Dhikr*-t (intés, emlékeztetés, a Kegyes Korán) és Mi bizony Őrzői vagyunk annak.”** (15:9) *Ezért senki nem változtathatja meg*.

Miután megtanultuk a hit két Tanúságtételének jelentését, ennek kijelentése és teljes szívvel való elfogadásával (anélkül, hogy nyomás hatására fogadnánk el, vagy megígért evilági dolgokért jelentenénk ki), az ember muszlimmá válik, akinek bizonyos kötelezettségei lesznek és más dolgokról le kell mondania. Ha meghal, miután kimondta, belép a Dzsennába, még ha nem tett egy jó tettet sem.

Az iszlám öt pillére: (ezeket a pilléreket fizikailag végre kell hajtani, mivel a tettről a szív tanúskodik, a nyelv kimondja, vagy a test megteszi).

Az első pillér: ***A hit két tanúságtétele.***

Nincs más istenség, aki jogosult az imádatra, kivéve Allah, és Mohamed, Abdullah fia Próféta és Küldött volt, akit Allah küldött el mind az emberekhez és a dzsinnekhez, hogy vezesse őket Allah egyedüli imádatára, hogy ne társítsanak Mellé senkit.

A második pillér: ***A szalah (Ima).***

Egész nap, nappal és éjjel öt ima van. A muszlim jutalma annyi, mintha ötven imát végzett volna el… ha a megfelelő feltételek betartásával, pillérekkel és kötelező cselekedetekkel csinálja. Néhány feltétel, hogy aki imádkozni

akar, épeszű muszlimnak kell lennie, aki elérte a megfelelő kort, elvégezte a mosdást, és rendelkezik a szándékkal (hogy az adott imát elvégezze, és hogy a Qibla felé forduljon ima közben.

A harmadik pillér: *Zakah (adakozás).*

Kötelező minden muszlim számára, akinek a vagyona elérte a *Niszáb*-ot (azt a mennyiségű vagyont, amely kötelezővé teszi számára a *Zakat* kifizetését), és a tulajdonában volt 12 holdhónapig, hogy adjon 2.5%-ot belőle a szegényeknek és szükséget szenvedőknek a rokonai közül, akiket ő törvény erejével nem támogat, és más szegény és szűkölködő muszlimoknak is.

A negyedik pillér: *Sziam (böjt).*

Az embernek éjszaka el kell határoznia, hogy másnap böjtölni fog. Távol kell maradnia az ételtől, italtól és a szexuális együttléttől *Fadzsr*-tól (napkelte) *Maghrib*-ig (naplementéig). A Böjtölés hónapjának neve Ramadan. Ez kötelező minden épeszű felnőtt muszlim számára.

Az ötödik pillér: *Hadzs (Zarándoklat)*

Ez Mekka és más szent helyek látogatása azzal a szándékkal, hogy Umrát és Hadzsot végezzünk. Ez kötelező minden felnőtt, épeszű muszlim számára, aki megengedheti magának, egyszer az életben. Az olyan nőknek, akiknek nincs *mahramjuk* (védelmezőjük – olyan férfi rokon, aki vigyázhat rá), nem kell elvégezniük a hadzsot.

Aki megtagad egyet ezekből a pillérekből hitetlenség vagy lustaság miatt, az káfirrá (hitetlenné) válik, és kilép az iszlám vallásból.

A hit hat pillére:

1. Hit Allahban: Hinni abban, hogy Ő a Teremtő, az Ellátó, Ő az, Aki életre kelt és Aki halálba küld, és Ő az, Akinek a kezében van minden ügy. Ő az Első, Aki előtt nincs senki, és Ő az Utolsó, Aki után nincs senki, és Ő a Legmagasságosabb, Aki felett nincs senki, és Ő a legnagyobb Tudással Rendelkező, Akitől semmi sincs rejtve. Hiszünk minden szép Nevében és Tulajdonságában anélkül, hogy megváltoztatnánk, figyelmen kívül hagynánk, párhuzamosságot húznánk köztük, vagy összehasonlítanánk másokkal. Allah azt mondja: **„..Nincs Hozzá hasonló! Ő a Halló és a Látó.”** (42:11)

2. Hit az angyalokban: Ők tiszteletreméltó szolgák, akik engedelmeskednek Allahnak. Köztük van Dzsibríl, Miká’íl, Iszráfíl, Ridhwán, Málik, és az ember jó- és rossztetteit lejegyző angyalok.

3. Hit az Isteni Írásokban, amelyeket Allah nyilatkoztatott ki Prófétáinak és Küldötteinek. Az utolsó Írás a Korán. Ez felülírta a korábbi írásokat, emiatt nem megengedett a korábbi írások előírásait gyakorolni, a Korán mellett.

4. Hit a Küldöttekben: Allah elküldte őket az emberiség számára, hogy az Ő egyedüli imádatára vezesse őket, és hogy ne társítsanak Mellé senkit. Hiszünk abban, hogy Allah küldte őket. Közöttük vannak, akik az ’Ulul Azm’ (olyan próféták, akik különlegesen nagy erőfeszítést tettek), akik Núh (Noé – a ford.), Ibráhím (Ábrahám), Múszá (Mózes), Íszá (Jézus) (Allah békéje legyen velük), és végül Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele) és adjon neki biztonságot minden lealacsonyító dologtól, aki a legutolsó és a legjobb közöttük.

5. Hit az Utolsó Napban: Ez a Feltámadás, az Elszámolás Napja; a Nap, amikor a hívők belépnek a *Dzsennába* (Paradicsomba – a ford.) és a hitetlenek a pokol tüzébe; a bűnösök pedig (akik megbánás nélkül haltak meg), Allah ítél felettük. Vagy megbünteti őket, vagy megbocsát nekik.

6. Hit a Qadr-ban (sors, eleve elrendelés) jó és rossz kimenetelében. Tudnunk kell, hogy ami el lett rendelve, az meg fog történni; ami el kell, hogy érjen minket, az el fog érni. Minden, ami az univerzumban megtörténik, le van jegyezve a Megőrzött Táblán (*al-Lauh al-Mahfúdh*).

Végső gondolat

Remélem, hogy e könyvet nyitott szívvel és ésszel olvastad… és imádkozom Istenhez,

hogy meglásd az igazság fényét.

[WWW.ISLAMHOUSE.COM](http://www.islamhouse.com)